

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiaz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petít
sorokint 5 kr-ával
számítatnak.

Meghívás.

A **Hatvan-utca**i városrész szabadelvü-párti tisztelt választó polgárait f. 1898. évi november 8-án kedden délután 6 órakor a „Bika“-szálló földszinti éttermében tartandó

Pártgyűlésre

tisztelettel meghívom.

Tárgy: Törvényhatósági bizottsági tag jelölése a f. é. november 17-ki választási határnapra.

Debreczen, 1898. november 5.

Komlóssy Dezső,

a szabadelvü-párt II-ik v. kerület elnöke.

Meghívás.

Tisztelettel felkérem Debreczen szab. kir. város III-dik ker. **Varga-utcai** szabadelvü választó polgárait, hogy f. hó 12-én szombaton délután 4 órakor az „Arany Bika“-szálloda czukrászati termében tartandó **gyűlésen** megjelenni sziveskedjenek.

Tárgy: Városi bizottsági tagnak kijelölése a Varga-utczában megüresedett helyre.

A választás nov. 17-én lesz.

Debreczen, 1898. november 8.

Nemes Kálmán,

a III. ker. szabadelvü-párt elnöke.

A Fasoda-ügy.

Budapest, november 8.

A Fasoda-ügy szerencsés elintézését nyert és ezzel a nemzetközi helyzet megszabadult az akut veszedelemtől. — Sajnos azonban, olyan benyomást hagyott hátra, a mely sokáig éreztetni fogja kellemetlen hatását és szaporítja a világ-részünk békéjét fenyegető gyanyagot.

Franciaország engedett ebben az esetben, mert nem tehetett egyebet. A párisi kormány tisztában volt azzal, hogy a Marchand-expedíció visszahívása és a háboru között kell választania; a békét nem merte megzavarni, tehát lemondott Fasodáról. Nem jószántából tette, ez iránt kétség fönn nem foroghat és lesni fogja az alkalmat a bosszuállásra. Ezentul két revanche-eszme fog kísérteni Franciaországban: revanche Elzász-Lotaringiáért és revanche Fasodáért.

A francia kormány és a francia közvélemény keserűen érzi, hogy ez a diplomáciai vereség felér egy vesztett háboruval. És fogcsikorgatva nyugodnak bele a változtathatatlanba. Könnyű megértenünk ezt a hangulatot.

Hiszen tudja az egész világ, hogy a francia és az angol diplomaták kemény tusájában Fasoda, ez a nyomoruságos vályogfalú pusztája jelszó volt; a két hatal-

masság az afrikai hegemoniáért viaskodott. Sőt talán még többért; talán arra akartak próbát csinálni, hogy általában melyik az erősebb a gyarmatpolitikában. Angolország bizonyult erősebbnek; mint rendesen mindig, a magánéletben épen úgy, mint a nemzetek életében az, a ki kész erőszakhoz folyamodni. Angolország már a kardmarkolaton tartotta kezét, Franciaország visszariad az ultima ratio-tól; természetesen ő huzta a rövidebbet.

Annál fájdsalmasabb ez, mert az afrikai politikában immáron másodszer történik.

Először Egyiptomról volt szó, Arabi pasa lázadásakor; akkor Angolország hajlandó lett volna igénybe venni Franciaország közreműködését a Nilus völgyének megszállásánál. A köztársaság nem mert belemenni a véres vállalkozásba és Angolország egyedül ragadott fegyvert. Franciaország így elveszítette Egyiptomot.

Másodszer a Szudánról volt szó; az elszánt föllépés bátorsága ismét hiányzott a francia nemzetből, így most elveszítette Keleti Szudánt és ezzel azt a reménységet, hogy valamikor sikeresen utjába állhasson Angolország merész afrikai terveinek. Könnyen megérthetjük tehát a francia lapokat, amelyek azt hirdetik, hogy a német háboru óta nem

TÁRCZA.

Hír jött a tanyákról.

(Meghalt egy legény.)

Ózvegy Fondáné, a tejes asszonyunk aki minden istenadta reggel talpigára ül és kezébe véve a gyeplőt, rendes utján lassan beköczög a városba, most szokása ellenére nem a kapu előtt mérte ki a habos friss tejet, hanem fogott egy bádoggannát és személyesen ment a konyhába. A lovat addig kikötötte egy parupli-akác törzséhez.

Benn ezekkel a rémes szavakkal riasztotta fel az álmos eselédet:

— Meghalt a kevély Csobai fiu!

Nagy eset az, ha a pusztáról hír kerül be. Nem számítok ide holmi verekedést, kazal-égést vagy jégverést, hanem megrázóbb természetű, komoly eseményt. A miről akaraton kívül beszélni kell, ami szépen betölti a napot hajnalhasadtától napleszálltaig. Nem érnek rá történeteket csinálni. Minek is az? A szegény ember

addig boldog, amíg zavartalanul mivelheti azt a kis folt földet, ami édes szülőitől reá szállott, vagy a mit fáradság árán megszerzett. Ami ezenkívül esik, az mind pénzbe kerül, költséges.

Egyszer-egyszer azonban szárnyra kél odakünn is valamely história, amiről tudomást kell venni, mert jómindnyájunkba belénk van oltva a tudnivalóság, hogy érthetetlen dolgoknak magyarázatát kutassuk. Tanyáról-tanyára szállong a hirmadár és körülropkodván a csöndes kis hajlékokat, szárnycsattogásával itt is, ott is felzavarja a nagy nyugodalmat.

A Csobai fiu halálhíre is váratlanul szakadt a kültek lakói közé. Mi baja volt? Szent Isten! ugyan mi történhetett azzal az erős szál legénnyel? Nagybeteg nem lehetett, mert még néhány nappal ezelőtt látták, amint hetykén, ostoresergetés közt fordult ki szekérével a tanya-udvarról és vágatott a város felé. Valami szerencsétlenségnek kellett itt történni?

A Csobai-család, ez a gögös, büszke nápség, nem birta a pusztai emberek

szeretetét. Nem is törte magát utána, kimutatta ezt minduntalan. De áldás sem volt a családon. Három gyermekük halt már el, mind felnőtt korában, s ime, az utolsó sarjat is letöri a halál.

Az emberek közt ha szó esett róluk, csak ilyenféle beszéd járta:

— Ez a kevély Csobai! A szivtelen Csobaiak! A rátartiak!

Ferj, a kiről épen most beszélni kell, fenhéjázó, dicsekvő legény volt örök életében. Lenézte, semmibe vette a szegénységet. Soha más tanyai legénnyel össze nem jött, soha egyikkel sem ivott volna egy pohár bort. Ha mulatni akart, behajtott a városba s keresett ott külön czimborákat. Kerülték hát a nagy köépületet, mert s szegény embernek igen fáj a vagyonosak gögje.

A lányok sem igen kedvelték a csinos legényt, mert csak nagy ritkán állott szóba egyik másik takarosabbjával. — A Gondáné Mariska lánya ugyan az idén is pünkösdi rózsákat kapott tőle, de sok tövis rejtőzött annak a levelei alatt. Mi czélja is lehetett volna? A gazdag

Asztali ó-bor 1 liter üveggel **40 kr.**

(üres üveg 5 krajczárba vétetik vissza) **Deutsch Lajos** előbb **Varga Lajos** fűszer-, csemege-üzlete 902-16 Piaz-utoza 38. a magy. kir. főposta mellett.

érte ilyen csapás és megalázás hazájukat.

Nagy tételért folyt az angol-francia diplomáciai játszma. Ki csodálkozhatik tehát azon, ha ezentul számolnunk kell hatásával, nemcsak az Európán kívüli, hanem az európai politikában is.

Franciaország az orosz szövetség és Egyiptom ellenére is eddig meglehetősen jól megfér Angolországgal. A francia-angol viszony a jövőben lényegesen megváltozik; Franciaország épen olyan ellenségesen áll szemben Angolországgal, mint Németországgal és annál szorosabban igyekezik fűzni a barátságot Oroszországgal, miután ebben a hatalmasságban kell keresnie Angolországnak azt az engesztelhetetlen ellenségét, a ki legtöbb reményt nyújthat a bosszuállásra.

A francia-angol ellenségeskedés viszont Németországot természetesen közelébb hozza Angolországhoz és még erősebben kifejleszti II. Vilmos nemzetközi politikájának azt az irányzatát, a mely szakítva a Bismarck-iskola hagyományaival, nem tekinti többé a német politika változhatlan dogmájának a toronymagas német-orosz barátságot, és kész karonfogva menni Angolországgal azokon az utakon, amelyek közös céljaik felé vezetnek.

Igy jelentkeznek körvonalai annak a megváltozott nemzetközi helyzetnek, amelyet a Fasoda-ügy elintézése ha nem is teremtett

meg, de bizonyára lényegesen közreműködött a kiélesítésében. És ebből a szempontból tekintve a francia-angol diplomáciai háborút, megtanuljuk értéke szerint megbecsülni Angolország győzelmét és Franciaország vereségét.

Diplomata.

— **Uj főispánok.** Pozsony és Hunyadvármegye főispánjainak felmentését s utódjaik kinevezését — amit már jelentettünk — a hivatalos lap tegnapi száma az alábbi királyi kéziratok közzétételével jelenti:

Magyar belügyminiszterem előterjesztésére Szalavszky Gyula Pozsonyvármegye és Pozsony sz. kir. város, valamint Trencsénvármegye főispánját, ezen utóbbi állásában való meghagyásával, Pozsony vármegye és Pozsony szabad királyi városnál ideiglenes minőségben viselt főispáni állásától, hü és buzgó szolgálatának elismerése mellett, felmentem és helyébe Vay Dénes báró főrendiházi tagot Pozsonyvármegye és Pozsony sz. kir. város főispánjává kinevezem.

Kelt Bécsben, 1898. évi nov. hó 2-án.

FERENCZ JÓZSEF s. k.

Perczel Dezső, s. k.

Magyar belügyminiszterem előterjesztése folytán Szentkereszty György báró Hunyadvármegye főispánját ezen állásától, hü és buzgó szolgálatai elismerése mellett, saját kérelmére felmentem és helyébe Bethlen Miklós gróf Torontálvármegye főjegyzőjét Hunyadvármegye főispánjává kinevezem.

Kelt Bécsben, 1898. évi nov. hó 2-án.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Perczel Dezső, s. k.

— **A közigazgatás reformjára vonatkozó törvénytervezetek,** amint értesülünk, a miniszterium által már jó ideje annyira elő vannak készítve, hogy azok első és legjelentékenyebb csoportjának a parlament elé

terjesztését most már csakis a képviselőházban uralkodó állapot hátráltatja. Teljesen végleg szövegezve van nevezetesen: a **vármegyéről, a városokról és a közigazgatási bizottságokról** szóló reformtervezet, a **fényelmi eljárásról** szóló tervezet pedig az utolsó revízió stádiumában van és így mi sem állana utjában, hogy az alapvető reformjavaslatokat a ház minél hamarabb tárgyalja. A közigazgatási szolgálat pragmatikájáról szóló törvényjavaslat, mely egyébiránt a tárgyalás sorában is az utolsó van főtartva, szintén olyan előrehaladt állapotban van, hogy az előbbieket tárgyalása során ezt is rövid idő alatt elő lehetne terjeszteni. Mindezekhez pótlólag még egy igen fontos törvényjavaslatot készítettek elő a miniszteriumban, mely az állami kezelés és igazgatás alá tartozó alapok és alapítványok kezelési és felügyeleti viszonyait rendezné. (Az u. n. közalapok, köztük a vallás- és tanulmányi alap ügye nem ebbe a kategóriába tartozik és idővel külön megoldást fog nyerni.) Csak fájlalni lehet, hogy a közigazgatás reformjának előterjesztését az áldatlan képviselőházi helyzet ismét biznytalan időre toltta el. Az obstrukció által eddig elpocsékolott idő máris a rég sürgetett s tulong-tul megérett reform rovására megy s az ország lakossága, mely már eddig is annyira sanyri a mostani közigazgatás terhét és az egyre szaporodó helyi pótlódokat, aligha érzi magát hálára kötelezve azok iránt, a kik a hasznos reform-munka idejét elfecsérlik.

— A magyar kvótabizottság üzenete.

Székely Kálmán, a magyar kvótabizottság elnöke ma küldötte szét a lapoknak azt a nuncziutumot, a melyet a magyar bizottság az osztrákhöz intézett s a mely holnap reggel egyidejűleg az osztrák lapokban is megjelenik. A Falk által szövegezett nuncziutum konstatálja, hogy az osztrák részről ajánlott számítási alap elfogadhatatlan s további tárgyalások alapját nem is képezheti. A múzeum szövegezése a

Csobai fiu csak nem kéri meg egy tejesasszony leányát? Hanem elcsábítaná, letapodná a feslő bimbó friss harmatát s odadobná elhervadni, sárba hullani a száraz bogácsok közé.

Mariska szomorúan hallgatta édesanyjának jóra intő szavát. Igaz beszéd volt ez, meg is nyugodott benne.

Es most röpköd, szállong a hirmadár. Másnapra kiviláglott minden. Hogy a kevély fiu levelet hagyott, melyben bevallja, hogy mérget ivott, ugy válik meg az élettől csufosan.

Milyen szörnyűség!

Hogy inkább földeljük el, semmint beálljon a huszárok közé és három éven át kinezgessen ott, mint egy kutyát.

Milyen gyávaság!

Tisztelt, békesség a holtaknak, de lehetetlen ennél az esetről egyet-mást elhallgatni, ha mindjárt nem is kedvező az az elköltözőre. Igen világos itt az erős Isten sujtoló keze, aki megbünteti a kevélyeket és megostorozza a pöffeszkedőket.

— Künn jártak tegnap a törvényszéktől — mondta Gondáné — s még azon este beszállították a holttestet a kórházba. Felvagdalták a Csobai fiu kevély testét.

Majd sajnálkozást szinlel:

— Még csak tisztességes temetésben sem részesülhet szegény feje. Kórházból viszik a temetőbe, akár csak egy hajléktalan, pénzetlen árva.

Szent igaz, hogy a kórház halottas kamaráját nem tartják valami nagy megtiszteltetésnek. A dereczeni tanyai ember bármilyen földhöz ragadt szegény, maga hantolja el a hatottját. Otthon a kis szo-

bában teríti ki és két-három nap elteltével a saját szekerén szállítja a temetőbe.

Bajjal, fáradozással jár biz ez, mert mindenért a városba kell bemenni, meg a törvény szigorú rendet követel az eljárásnál. Ha orvos járt a beteghez, bizonyítványt kell szerezni tőle a halálesetről s csak ez alapon enged meg a városi hatóság az eltakarítást. Ha pedig orvos nem kezelte, ki kell vinni a halottkémert.

Régi időkben még lehetett künn a pusztán is temetkezni. A gyováti buczka, a bajnukhalom, meg a tatárülések alól sokszor kerültek ki porladozó emberi csontok, ami azt bizonyítja, hogy valamikor ottan körül sírdombok lehettek. Ma már nem szabad ilyesmire gondolni sem. Beviszik a halottat a városi temetőbe, vagy átszállítják valamely közeli községbe, teszem azt: Egyekre, Újvárosra vagy Nádudvarra. Huza-vona ez a hurezolkodás, de még sem hasonlít a kórházhoz.

A Csobai fiu ez a megtiszteltetés nem érheti. A boncoló-teremben fölveszik a tényálladékat s azzal átteszik a testet a halottas kamarába. Ahhoz már nincs idő, hogy másutt terítsék ki.

Holnap délután temetik.

(A temetés.)

Nyári délutánokon, öt óra körül kísértálgatva a városi nagyerdő felé, a Simonyi-fasor elején álló kórházból eszdes halottas meneteket látunk egyszerű gyászkozsival a temető felé húzódni. Éneklő diákok, meg néhány szegény ember kíséri a szomorú menetet.

Az ember elgondolja ilyenkor: lám, milyen meghatóan szép, ha a szegény beteget odabenn a kényelmes pavillonok-

ban ápolják és — Isten ugy akarván, — a helyett, hogy otthonról a szükségből halna el, innen a virággal berakott, zöld fás udvarról viszik örök pihenőre.

Ősszel azonban minden csak az elmúlásról, a pusztulásról beszél. Sűrűn hullanak a nagy gesztenyefák sárga levelei, megritkul a rácsos vaskapura omló vadszőlő bozótja s a hűvös északi szél port kavart az ember arcába. Fonyadt, egymásba kuszált fűszálakkal vannak belepve az udvarkert virágágyjai, legfeljebb egy-egy őszirózsabokor hervadozik még szomorú késői virágzásban.

Ijesztő, zord és hideg ilyenkor a halál gondolata. Lépteink alatt megzörrennek a levelek s csontvázakra emlékeztünk, fagyos, előre nyújtott kezekkel. — Megborzong bennünk a lélek, amint rá-gondolunk, hogy odafönt a tágas szobákban nehéz betegek feküsznek elhagyatva, reményt veszítve. Hideg fut végig rajtunk: a sok közül ott visznek egyet az örök magányosságba. Eszünkbe ötlük a magunk végtelen gyarlósága, vagy jobban mondva gyarló véges mivoltunk és vágyódunk a családi szoba után, a tűzhely közelébe, a hol mosolygást láthatunk, vidám beszédet hallhatunk.

Az a gögös Csobai fiu se hitte volna, hogy valaha bekerül a kórházba s szemlehunyna, lélekzés nélkül fekszik majd a kisurolt deszka-asztalon. Hogy innen temetik, a komor négyfal közül, pompa nélkül.

De ne beszéljünk erről. Mindenki tudhatja, hogy a halottnak már mind-egy, akár porrá égetik, akár gödörbe eresztik.

maga világos stílusával és meggyőző okfejtésével mindenki előtt dokumentálja, hogy az osztrákok kvótaszámítása minden rendszer nélkül való és annyira önkényes, hogy részletes bírálat tárgyát nem is képezheti.

Országgyűlés.

Budapest, november 8.

Láng Lajos ült megint az elnöki széken, a terem pedig teli minden oldalon. Mialatt Molnár Antal a mult ülés jegyzőkönyvét olvassa, a baloldalon íveket köröznek névszerinti szavazásra.

Azután Polónyi kész módosításokat szed ki a bugyellárisból és ezek szerint kívánja a jegyzőkönyvet korrigáltatni, közte azt, hogy az elnök megakadályozta Simát beszéde elmondásában.

Majd Sággy Gyula kelt fel.

Roppant terjedelmesen szónokol az álmagat férfiú, erősítgetvén, hogy Simának beszélnie kellett volna. (Ugy is olyan keveset beszél a szegény.)

Végre is kénytelen volt megállítani az elnök.

— Kérem a képviselő urat, maradjon a kérdés kereteiben.

— Csak annyit kívánok szólni a házszabályokhoz, mint szombaton Gajári Odón.

A Ház nagy derűtsége közt válaszolta az elnök:

— A képviselő ur, úgy látszik, nem tudja, hogy most nem a házszabályokról hanem a jegyzőkönyv hitelesítéséről van szó.

Sággy elrestelkedik:

— Kérem, azt hittem, hogy az én felszólalásom — megrövidíti a dolgot.

Erre a fura mondásra hangos kacagás csattant fel minden oldalon, a tanár ur pedig leült.

— Jelentem, — szól az elnök, — hogy husznál több képviselő névszerinti szavazást kér a felett, hogy Polónyi pótlása bevétessék-e a jegyzőkönyvbe. A szavazást elrendelem.

Ezzel a frissen csipett névszerinti szavazással kezdődött tehát a mai ellenzéki „akezió.”

Szépecskén eltartott a névszerinti szavazás, amelynek az lett az eredménye, hogy 141 szóval 34 ellenében elvetették Polónyi pótlását. Százhat többséggel nem került hát bele Sima Ferencz a jegyzőkönyvbe. Nem érdektelen, hogy Polónyi se szavazott a pótlásra.

Az első névszerinti szavazást tüstént követte a második. Azon szavaztak: ma interpelláljon e Molnár apát vagy szerdán.

Negyed egyre vége lett ennek a szavazásnak is. 139-en szavaztak a mellett, hogy szerdán interpelláljon a pápai praelatus és csak 43-an voltak a türelmetlenek, akik már ma kívánták hallani igéit.

A tiszaszlári-per törvényszéki elnöke, a nemzeti párti Korniss Ferencz obstruált.

Ezután figyelem és feszült érdeklődés között kezdett szólni a miniszterelnök. Bevezetésül kimutatta azokat az ellentmondásokat, a melyek az ellenzék, meg az egyes pártok szónokainak a kormány nyilatkozataira vonatkozó követeléseiben megnyilvánulnak.

— Apponyi Albert gróf — mondta a miniszterelnök — egy ízben nagyon zokon vette, mikor a japán szerződés tárgyalásakor csak hivatkoztam egy köztűk lefolyt beszélgetésre. És ime most önként mindent elkövetnek, hogy egy négyszemközi beszélgetésből ellenem fegyvert kovácsoljanak. Támadásaik sértő volta ellen vértéz engem azok igaztalansága. Hivatkozom magára Dezsőffy főszolgabíró nyilatkozatára. Kiderül e nyilatkozatból, hogy én becsületszavának megmásítására senkit se kényszerítettem; köztűnk becsületszóról említés se tétetett. Dezsőffy ur ma is állásában van: kiderül ebből, hogy ellene semmiféle megtorlással nem éltem. Dezsőffy ur rászavazott Lukács Gyulára, Lukács Gyulát meg is választották; kiderül ebből, hogy ellene semmiféle pressziót nem gyakoroltam. Miből meritik hát vádjukat? Egy ellenzéki

képviselő felszólított, hogy becsületszavamra jelentsem ki, hogy én a főszolgabíró adott szava megmásítására nem kényszerítettem. Szavaim értékét és hitelét hatványozni nem szoktam, a mit én mondok az áll és esküdőzéssel erősítgetnem nem szükséges.

Dörgő taps és éljenzés kerekedett a jobboldalon. Lukács Gyula sápadtan kért szót.

— Halljuk! — zugta az ellenzék.

Lukács Gyula pedig siri némaság közepette erősködött a maga jóhiszeműsége mellett. A szenzáció azonban a beszéde végén csattant el.

— El kell ismernem, hogy a miniszterelnök Pestmegye alispánjának még a választás előtt kijelentette, hogy Dezsőffy járjon el, a mint jónak látja, eljárásáért semmiféle bántódása ne legyen.

Ez a „bankó” leirhatatlan konsternációt keltett az ellenzéken.

A pártfelei izgatottan vették körül Lukács Gyulát.

— Tönkretetted az akeziókat! — kesergett Polónyi.

— Az igazat meg kellett mondanom — védekezett Lukács.

A miniszterelnök a jobboldal viharos éljenzése között konstataulta, hogy ime, az igazolás megjött onnan, a hol a vád eredt.

Rakovszky pattant fel. Fergetegecs zaj fogadta jobbról:

— Mit akar?

— Mi czímen szól?

— Mi mondani valója van?

— Személyes kérdésben kérek szót, — küzködött az ellentmondások áradatával Rakovszky. Én voltam az, — folytatta nagyon izgatottan — a ki a miniszterelnök ur becsületszavát kértem. Most csak azt akarom mondani, hogy a miniszterelnök urnak e mai nyilatkozatát mindjárt akkor kellett volna tennie, a mikor az ügy itt szóba került. Mást nem akarok mondani.

— Jól teszi! — kiáltják jobbról.

A baloldal konsternációja időközben

Délután két órakor volt a temetés. Néhányan bejöttek a pusztáról, ne mondja senki se, hogy nem adják meg a végtisztességet a kevély fiúnak. Asszonyok, emberek szürbe, gubába húzóva, a mint fázósan lépkedtek a kőkerítés mellett, hangosan kopogott szegestalpu csizmájuk a kövezeten.

Jóvér Ferencz Balajti Péterrel ment egy sorban, utána az öreg Fái István, fiával, ifjabb Fái Istvánnal. Az ágodi völgyből Kádár János meg a nagylépésű Vedres István, mindketten bizonyosan a városban jártak s meghallván a szomorú esetet, időt szakítottak és ime itt vannak. Következett a koszka-kuti járás egy pár szegényebbje: Erdőháti János s árokugró Pacsar József, Iratosi Mihály meg Puj József.

Hátul kullogott a szánta Kopányi András, nagyokat szuszogva a fáradság miatt. Meg egy-két ismeretlen.

Ezek mind megkerülték az épületet és a hátulsó nyitott kapu közelében megtelepedtek, csöndesen várakozván. A kapu előtt a testhordó kocsis, teleaggatva cifra koszorúval. Hátrább a Csobai szekér tüzes, jól táplált lovakkal, mind a négy kötő fékjén fekete pántlika lógott. Zong Márton a kocsis, talpig sötétben, a magasra emelt ülésről keményen tartotta a gyeplőszárát.

Az emberek a várakozás alatt lassankint közelebb húzódtak a Csobai szekérhez. Érdekelte őket a gyönyörű ló, meg a szép parádés szerszám. Nézegették szó nélkül, ki-ki magában becsülgetvén, milyen feje van egyiknek is, másiknak is.

A kapun belül a falhoz támaszkodva néhány asszonnnyal ácsorgott Gondáné.

Fekete gyapju fejkendőjét beszoritotta a kis virágos bunda alá; olyan volt vaskos téli öltözékében, mint egy kis gömböc. Eljött a leánya is és szégyenlősen húzódt meg az anyja mellett. Mintha bánkodást, szomorúságot lehetne kiolvasni a szép szeméből.

Egyideig már benn voltak a halottas szobában, de mivel a koporsó le volt zárva, kiszállingóztak a friss levegőre.

Az udvaron vártak, míg megjöttek a diákok, meg a bucsuzató pap.

Ekkor egyéb kíváncsi asszonnnyésséggel ismét bementek a koporsóhoz és végighallgatták a bucsuzató beszédet, a szép könyörgést, meg a „Te benned bízunk elejétől fogva” kezdetű zsoltárt.

A halottas szolgák rudakra emelték a testet s lassan lépkedtek vele az udvaron keresztül. A Csobai familia, meg a cselédség talpig feketében, bánat nélkül, könnyet sem ejtve ment utána. Bizonyára kisírták már magukat, nincs több könyvespük.

Gonda Mari szorosán anyja mellett állva küzködött a szíve fájdalmaival. Tompa, fájó érzés zsibongott benne, mely behálózta a szívet, körülfonta a lelkét. Láttá a koporsót, a bánat nélküli szülőket s egyszerre vasmarokkal megkapta valami mondhatatlan kínos fájdalom, melytől elernyed, majdnem összeroskad. Könyvespük peregték végig az arcán. Tördelt hangon suttozta az anyjának:

— Menjünk, menjünk innen!...

Gondáné komoran tekintett a leányra:

— Ezt siratod? Ezt a kevélyt?

Hiszen itt hagyott!

Csak a csöndesen lefutó forró köny-

vespük válaszoltak erre a kérdésre. Egy ártatlan szív első veszteségéről beszéltek.

— Menjünk, menjünk! — mondá fojtott zokogással a leány és vonszolta, húzta az édes anyját vissza az udvarkert felé, hogy ne lássa többé a koporsót, ne érezze többé a koszoru virágok erős illatát, ne csengjen fülébe az örök Istenveled!

Ezalatt a kapu előtt a bársonnyal behuzott koporsót rátolták a kocsira. Az emberek levették a kalapjukat. Megilletődve nézték, mint rakosgatják fel a cifra koszorukat, rendezik a drága hófehér szemfedő leomló szegélyét és zárják be a kocsis üvegesajtáját.

Innen ismét visszafordult a figyelem a Csobaiak lovai felé. Félrébb állottak az utból és mikor a gyászoló család szekere megindult, Jóvér Ferencz nem állotta tovább, odaszólt Balajti komájához:

— Mire becsülné kend ezt a négy jószágot, Péter?

Mindannyian a ficzánkóló tüzes lovak után néztek, tanakodva, fontoskodva, mer a temetőbe úgy sem akart kimenni egyik sem!

Azután gondolatokba mélyedve, húzódtak egyenesen a közeli koresma felé, ahol a szekereiket hagyták. A folyton távolodó gyászének szomorú hangjai alig-alig jutottak el hozzájuk.

Pedig tisztán ki lehetett venni, a mint hosszúra nyujtva kántálták a kis diákok:

Bucsut vennem, el kell mennem

E földről nékem...

Lovász János.

dühbe futott át. A „vitarendezők“ izgatottan, tanácstalanul és szenvedélyesen gyülekeztek.

Szólásra pedig felállt Kubik Béla.

— A miniszterelnök szennyese . . . kezdette szenvedélytől vibráló hangon.

Tovább nem is folytathatta. Menedörgő robajjal zugott fel a jobboldal és egymásbaomló kifejezések cikáztak a levegőben.

— Eláll! Rendre! — zugott keményen.

Sréter Alfréd izgatottan kiáltott az elnök felé:

— Miért nem utasítja rendre?! —

Kubik képviselő urat rendreutasítom, — szolt az elnök — de rendreutasítom Sréter képviselő urat is, mert az elnöknek utasítást adni nem lehet.

Csend lett; de Kubik csak szóval állt a helyén, papírossal a kezében. Láng várt egy darabig, de végre is csak rászolt:

— Beszéljen hát a képviselő ur, mert igazán meg fog történni, hogy kénytelen lesz elvonni a szót egy képviselőtől, mert — nem beszél.

Derűtség támadt; de Kubik Béla lobogó indulattal csapta le a papírjait.

— Sokkal jobban fel vagyok indulva mondotta, semhogy most beszélni tudnék. Nem beszélek!

(Beharangoztak már ekkor annak a szónoklatnak, a melyet jó Kubik Béla — elmondott volna.)

— Jól van; — mondotta az elnök — és miután még többen vannak szólásra jelentkezve, az ülést holnap folytatjuk.

. . . Vajjon miről beszélnek ezek az urak holnap, mikor Kubiknak már ma elfogyott a témája.

SZINHÁZ.

Színházi műsor:

Kedden, november 8-án, („B“ bérletben) *Stomfai család.*

Szerdán, november 9-én, („C“ bérletben) *Bohém élet,* ujdonság.

Csütörtökön, november 10-én („A“ bérletben) *Bohém élet.*

Pénteken, november 11-én, („B“ bérletben) *Mártha,* opera.

Szombaton, november 12-én, („C“ bérletben) *Mártha,* opera.

Vasárnap, november 13-án, délután 3. órakor le szállított helyárrakkal: *Két huszár, egy baka* bohózat; este, rendez. helyárrakkal, (bérletszűnetben): *Sztrájk,* Szigligeti népszínműve.

* **Száraz kenyér.** Másodizben került elő ez a társadalmi életből merített, tanulságokkal telített darab. Az előadást nagy közönség nézte végig, ezuttal is a legkellemesebben töltve az estét. A szereplők tegnap is dicséretes buzgalommal já-szottak. *Sziklay Miklós* Sanyaró Vendelje természetes alakítás volt s már pompás maszkjával is nagy derűséget keltett.

* **Blaža Lujza és leánya Debreczenben.** Blaža Lujza, a nemzet csalóánya, a színészet 100 éves jubileumának ünnepségére e hó 27-én Debreczenbe érkezik. Mint ujjlag értesülünk, a művésznő elhozza leányát, Sárkát is, ki hasonlóan mint anyja, Debreczenhen lépett először színpadra.

* **A debreczeni színészet száz éves jubileuma.** A debreczeni színészet 100 éves jubileumának megünneplése tárgyában az előkészületek serényen folynak. Az ünnepély rendezőbizottsága holnap d. u. 3 órakor ismét ülést tart. A fővárosi lapok a legrokonszenvesebb hangon írják a jubileumi ünnepségekről. Több fővárosi lap dicsérő-

leg emlékezik meg a jubileum fáradhatatlan rendezőjéről, *Komlóssy Arthur* főjegyzőről. A „Magyar Ujság“ ma reggeli számában melegen ír az ünnepségekről s végül a következő megjegyzést fűzi soraihoz:

Az ünnepély rendezésének nehéz is fáradtságos munkáját a város egyik oszlopos tisztviselője, *Komlóssy Arthur* főjegyző végzi, a kinek az ősei ott voltak a debreczeni színészet bölesőjénél s a kinek a családjában tradíció a színművészet és az irodalom ápolása. Debreczen egyik legősibb családjának nagytehetségű fia lángoló lelkesedéssel állott a rendezőség élére, ő vette programba a színészeti kiállítás rendezését is, összegyűjtve olyan adatokat, a melyek kulturhistoriai jelentőségűek. *Komlóssy* megérdemli, hogy ez önzetlen fáradozásában úgy a sajtó, mint a színészet és a nagyközönség tőle telhetően támogassa.

* **A bohémekért.** A megalakult bohém-asztaltársaság, mely vidám kedvvel fűszerezett estélyeket rendez *Hauer Bercezi* vendéglője egyik külön ezellájában, alaptökét óhajt gyűjteni. Igaz, hogy bohémeknél furesán hangzik ez egy kissé, mert ezek tulajdonjogilag bejegyzett birtoka a holdvilágban vagyon, amde nem is arra kell ez azoknak, hogy bankot nyissanak általa, hanem hogy a kedv istennőjének annál melegebben áldozhassanak *Bacchus* oltárán. E jó cél elérése végett még a tél folyamán — egyik ünnepnap délutánján — felette érdekes előadás lesz a debreczeni színházban, gazdag műsorról és kaczagató bohózatokkal. Részt vesznek ez előadásban színészek és műkedvelők. Az előadás tiszta jövedelme a bohém-társaság pénztára javára megy s ezzel fogják megszerezni szükségelt alaptökéjüket.

* **A szegedi tanács s Komjáthy János.** Szeged város tanácsa a napokban foglalkozott *Komjáthy János* igazgató ösmert ügyével. A tanácsülésen arról volt szó, hogy a város a nyílt pályázaton benyújtott kérvényhez a pályázati feltételnek megfelelően letett 5000 forint kaucziót visszatartja-e, vagy kiadja *Komjáthy*nak. A tanács végérvényesen még nem döntött az 5000 forint ügyében, hanem előbb meghallgatja a főügyész véleményét.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és közeli hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat át hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Ötven“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszékél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a fellek megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladócsoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

— **Lapunk felelős szerkesztője** tegnap este hazautazván, ma újból átvette a lap vezetését.

— **Tárkányi Péter utóda.** A *Tárkányi* Péter távozásával megüresedett árvaszéki prefektusi állásra *Molnár Kálmán* róm. kath. segédlelkész neveztetett ki, aki új állását a mai nappal már el is foglalja. Az új prefektust a róm. kath. iskolaszék az elemi iskolák helyettes igazgatójává is megválasztotta.

— **Eljegyzés.** *Szilágyi Imre* debreczeni ev. ref. s. lelkész s elválasztott nyirbogatyi lelkész, eljegyezte *Magoss Elek* szatmármegyei egri-i földbirtokos szeretelmű, kedves leányát, *Emmuskát*, dr. *Magoss György* ügyvéd, debreczeni városi tb. főügyész nővérét.

— **Az ipartestület alakulása.** A debreczeni ipartestület szervezkedő közgyűlését — mint értesülünk — november hó utolsó vasárnapjára fogja összehívni *Boczkó Sámuel* rendőr főkapitány s a gyűlést ő maga nyitja meg. De azután a további vezetést dr. *Boldizsár Kálmán* r. kapitánynak adja át. E gyűlésre csupán személyesen átvett meghívóval léphetnek be a jogosultak.

— **Ideál és való.** A legőszintébb örömmel közöljük az örvendetes hirt, hogy a szép lelkű író, lapunk kedvelt tárczaírója, kinek ábrándos lelke melegen hervül a nemes ideálokért, megtalálta mélyen érező szíve boldogságát s az ábrándok boldogító valósággá színezték ki számára az élet utjait. *Füssy József* szamos-ujvári főgimnáziumi tanár a boldog halandó, kiből megtalálta ideálját a költői lelkű, bájos író *Huszár Amália*. Esküvőjük e hó 28-án lesz városunkban. Az igaz, őszinte vonzalomból kötött frigyhez mi is csatoljuk legőszintébb szerencsekívánatainkat.

— **A jog- és pénzügyi bizottság** tegnap d. u. ülést tartott *Vecsey Imre* tb. főjegyző tanácsnok elnöklése mellett. A tanácskozásnak több tárgya volt, — s azok közül főlemlítésre méltó a r. kath. iskolaszék kérvénye tanítói lakberek ügyében. Ugyanis a város még négy évvel ezelőtt kiköltöztette a r. kath. tanítókat a bejelentési hivatal mostani épületében használt lakásaikból s akkor fejenként 200 frt. lakbért ígért nekik, de azt máig sem kapták meg. Ennek folyóvá tételét kérte tehát az iskolaszék. A kérelmet a véleményadásra felhívott jog- s pénzügyi bizottság méltányossági szempontból teljesítendőnek véleményezi a *Komlóssy Dezső* indítványának elfogadása mellett, három évre az elemi iskolai alap terhére. A bizottság ezen ügygyel kapcsolatban ujjlag megsürgeti a felekezeti iskoláknak adott pénzbeli és természetbeli segélyek rendezését. — Ez iránt javaslatot tegyen a tanács elé. *Abrahám László* t. főügyész jelentést tett némely kisebb értékű rovatlanokról. Ezzel együtt olvastatott fel Szovát község rokonszervezetü kérelme. A bizottság javasolja, hogy a szováti régi mészárszék épülete, amelyet eddig tüzoltólaktanyának használtak, — engedessék át a szováti ev. ref. egyháznak az a telek, a melyre az egyház a város engedelmével már korábban iskolát épített; végül adja át a város Szovát községnek a 200 és néhány négyszögöl terjedelmű őzlőskertbeli föld.

jét olyan kikötéssel, hogy az a községi jegyző illetménye legyen. Győrvarmegye azon feliratát is tárgyalta a bizottság hogy községi kölcsönök bélyeg illeték és adómentességet élvezzenek. A bizottság indítványozza, hogy e feliratot Debreczen hasonló felirattal támogassa.

— **A „Csokonai-kör“** színészeti jubileumi rendező bizottsága november hó 9-én d. u. 3 órakor a Csokonai szobában (Keresk. akad. palota) ülést tart, melynek tárgyai: 1. Elnöki jelentés s a meghívandók névsorának bemutatása. 2. Albizottságok működése s az ünnepélyek sorrendje. 3. A színészeti emlékek kiállítása. 4. Folyó ügyek.

— **A váradi román jogászok ügye.** A jogász ifjúságnak körében mozgalom indult meg, hogy a nagyváradi román jogászok hazafiatlan viselkedése felett jogakadémiaink méltó botránkozásának adjon kifejezést. E lépést különben jogászaink, csak a legutóbbi dolgok miatt teszik meg s így is a kellő tapintattal, mert itt, a debreczeni alma mater falai közt tanuló román ifjúság most is az illő szeretettel és barátsággal van kollegái iránt s nálunk a testvériséget és egyetértést senki sem kísérlette még csak távolról sem megzavarni. Epen ezért igen nehéz és fájó köteleltséget kell teljesítenie a debreczeni magyar jogászfifjúságnak, midőn miat az ország első akadémiájának ifjúsága, erélyes oppozíciót foglal el s szívvel-lelélekkel, buzditással és állhatatossággal segédkezet nyújt a váradi magyar ifjúságnak, melynek nagyon is szüksége van az egész ország ifjúságának közbelépésére. E tárgyban lesz holnap d. u. a jogakadémián ifjúsági gyűlés, honnan a váradi jogászokat bátor és önérvényes magatartásukért távratban üdvözlök. felolvassák az átiratot, melyet a hazai jogakadémiákhoz intéznek hasonló állásfoglalás céljából. Elvégre azt tűrni nem lehet, hogy egy oly testvérszerető és erős ifjúságot, mint a magyar ifjúság, lelketlen izgatók minden alap nélkül sárral dobáljanak s jó hírét a külföld előtt, mely a mi állapotaink iránt ugyanis sok dologban annyira tájékozatlan, büntetlenül bemocskolják.

— **Felhívás.** A katonai és illetőségi ügyosztály felhívja mindazon debreczeni és más községbeli illetőségű, állítás- és népfelkelő-köteles ifjakat, kik az 1876., 1877., 1878., 1879. és 1880. évben születettek, hogy összeírásuk végett a katonai és illetőségi ügyosztálynál (Hungáriapalota II. emelet 16. ajtó, naponta 8—12 óráig) legkésőbb f. évi november hó 30-ig annyival is inkább jelentkezzenek (kereszt levél, ill. bizonyítvány, munka- vagy eselédkönyv magukkal hozandó), mert a ki ezen jelentkezést a nélkül, hogy legyőzhetetlen akadályok hátráltatták volna: elmulasztja, kihágást követ el és 5 frttól 100 forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik.

— **A színészeti kiállításra** a rendező bizottsághoz újabban a következő tárgyak küldettek be: Trázi László ur: Felekiné Munkácsi Flóra mint „Stuart Mária“ kabinet képét. Schaitl Gizella urhölgy: Somló Emme debreczeni születésű színművész 7 drb. makart képét. Serényi Imre a debreczeni színház volt intendánsa saját kabinet arczképét s egy színlapot 1836. január 30-án Fancsi Lajos jutalmára előadott „Béla futása“ nemzeti daljáték 2 felvonásban. Foltényi Vilmos ur és neje: Egy babér koszoru piros selyem szalagján „Foltényiné Sz. Amáliának 50 éves jubileumára a debreczeni közönség 1887“ felirással. Egy tölgykoszoru kék-sárga szalagján „Foltényi Vilmosnak debreczeni színügy-egylet 1885. decz. 16.“ felirással. Egy borostyán koszoru kék szalaggal „Igaz szeretetük jeléül Mándoki Béla és neje“ felirással. Babérkoszoru, bordeaux szalagján „Foltényi Vilmos

44 évi jubileuma és színpadtóli végbucsuja alkalmából Debreczen 1885. december 10-én a debreczeni közönség felirással. Babérkoszoru, kék-sárga szalagján „Foltényinének Debreczen, 1881. december 1, a színügy-egylet“ felirással. Egy nemzetiszin koszorn szalag „Foltényi Vilmosnak, a Nemzeti színház személyzete, Budapest, 1885. szept. 2.“ felirással. Egy bordeaux szalag Foltényi Vilmosnak művészi pályája 44 évfordulóján, a m. kir. Operaház tagjai, 1885. decz. 10. felirással. Egy szekrény 3 drb. ezüst koszorúval s egy virágpárna, bordeaux szalagján „Debreczeni tisztelői, 1887. decz. 1.“ felirással. Örvényi Ottó ur: 2 drb. kettős kabinet képét Csernyi Berta és Tapolezay Dezső „Szókimondó asszonyság“-ból. Zöldi Miklós, Térey Antonia és Fekter Ferencz névjegy alakú fényképeit. Rottler Béla ur: Helvey Laura 2 drb. makart és egy kabinet képét.

— **A fiu ellen.** Szomorú dolog: az apa megy panaszkodni a rendőrséghez a fia ellen. Oláh István tette meg a panaszt mondván a hasonló nevű felnőtt fiáról, hogy az rettenetességeket művel. Odakóborog, s mikor haza megy, mindenkit ölni akar. Ma is hasonló állapotban lévén, fejszét ragadott s mert máson nem tölthette a bosszuját, szétverte vele az asztalt. Aztán kést fogott az apja ellen s csak nagynehelyen tudták lefegyverezni, amikor aztán a rendőrségre vitték. Az apa most azt kéri, hogy vizsgáltsák meg orvosilag a fia elmebeli állapotát.

— **Az újságírók sorsjátéka** iránt a magyar társadalom összes rétegeiben a legmelegebb érdeklődés és rokonszenv nyilvánul. Testületek és intézetek, méltányolva az újságírói sorsjáték céljának egyfelől humanitarius, másfelől kulturezélu és mindenképen nemzeti természetét, a legszivesebb jóindulattal támogatják az annak megvalósítására irányozott törekvéseket. Valóban példátlan ez a jelenség a sorsjáték terén. A magyar katolikus főpapság magatartása igazán jellemző arra a felfogásra, mely az újságírói sorsjáték dolgában uralkodik. Újabban dr. Schlauch nagyváradi biboros püspök 300 drb. sorsjegyért 150 frtot, Samassa egri érsek hasonlóképpen 300 drb sorsjegyért 150 frtot, Hornig veszprémi püspök 200 drb sorsjegyért 100 frtot küldött be a sorsjáték kezelésének. Az újságírói sorsjáték különben oly kiváló nyemremény-kilátásokat nyújt, melyek ezt a sorsjátékot páratlaná teszik. Tekintettel arra, hogy egy 50 kros sorsjeggyel hat huzáson lehet játszani, egy huzáson való résztvetel körülbelül csak 8 krba kerül. Ezzel szemben áll az, hogy ugyanazzal az egy sorsjeggyel olyan hat főnyemreményre van kilátás, melynek összege nem kevesebb, mint 200.000 korona. Így tehát a sorsjátékkal összefűződő nemes cél előmozdítása mellett azok, a kik sorsjegyeket vásárolnak a gyakorlati sikerek számára is szerfölött kecségető kilátásokat szereznek meg. A sorsjáték kezelése, mely eddig csak intézetek és festületek számára küldötte meg a sorsjegyeket, most az ország kiváló magánosainak is megkönnyíti a sorsjegyek megszerzését az által, hogy nekik ezeket megküldi. Remélhető, hogy az a példa, melyet eddig az intézetek és testületek, meg a nagylelkű magyar katolikus főpapok nyújtottak, követőkre talál magánosoknál is, és ezek is hozzájárulnak ahhoz, hogy az újságírói sorsjáték humanus és egyuttal hazafias célja megvalósítsák. Ez kívánatos is. E végből óhajtandó, hogy azok, kik a sorsjáték kezelésétől a küldendő 10 drb. sorsjegyet megkapják, ezeket megtartsák és az érték járó összegét a sorsjáték kezelésének (Budapest, VI., Kossuth Lajos-utca 1. sz. a.) mielőbb megküldjék.

— **A kapitányság előtt.** A ruhája egyszerű karton, hanem a termete, az arca elárulja női fenségét.

A kapitány ur elé van idézve a tüzetekintetű, teltarczu szép leány, mert a helyét odahagyta s gazdasszonya feljelentést tett ellene.

A telt arca kipirult; az észbontó gyémánt szemekből ki csillant a megsértett ártatlanság érzete.

Lihegő kebelével beszél, szakadozott rebegéssel; mint a fogságba került galamb, úgy vergődik a lelke.

A kapitány szigoruan tekint rá, de csakhamar elsimulnak a harag redői homlokán. Odatapad tekintete a beszélő szép leány szelid arczatára.

— Miért hagytad ott a helyedet? — kérdezi tőle.

— A gazdám miatt! — felelé a leány alig hallhatólag.

A kapitány néz reá, majd a panaszt tevő asszonyság sovány arczatára esik tekintete s magába beszélve mondja:

— Hm! Értem már! Értem!

— **Jogászosan.** Két helyettes — ő s táv-joghallgató halad a kollégium „mellett“. Nagy csoportosulást látnak az iskola előtt. Kérdezi az egyik:

— Te, előadás lesz, hogy ennyien vannak itt?

— Bikfiéz! Hisz akkor nem lennének ennyien!

— **Fényképésznel.** Beállit a civis a fényképészhez.

— Szeretném magamat lepingáltatni! szólalt meg.

— Aztán hogyan akarja? Életnagyságban?

— Hiszen ha már akar lenni, hát hadd lenne életnagyságban, de tessék csak várni: egy pálinkás üveg van itt a belső zsebemben, hadd veszem ki, mert az asszony még észre találná venni a képről!

— **Apróságok. A feltaláló.** — Hallom, hogy ön valami masinát talált föl, melylyel sikerrel lehet a tolvajok ellen védekezni.

— Igen.

— Sziveskedjék megmutatni.

*

A buskomorság oka. Az ön barátja olyan buskomornak látszik.

— Igen. Évekkel ezelőtt megkérte egy barátom kezét.

— Ah, kosarat kapott?

— Nem, nőül ment hozzá.

x **Az évtizedek óta** legelőnyösebben ismert Geréby Fülöp czég fűszer-, bor-, csemege és minden e szakmához tartozó áruiról szóló árjegyzékét mai lapunkhoz mellékelve kapják előfizetőink, melynek átolvasását annyival is inkább ajánljuk, mivel az abban jelzett árak olcsósága egy újabb bizonyíték a törekvő czég szoliditása mellett.

TÁVIRATOK.

— **A Debreczeni Ellenőr** saját tudósítójától. —

Erzsébet királyné szobra.

Budapest, november 8. A szerdai fővárosi közgyűlésen azt fogják ajánlani, hogy a közgyűlés örökítse meg jegyzőkönyvében a legmélyebb háláját és őfelségéhez és a maga útján hódolatteljes hálafeleletet intézzen, amiért Erzsébet királyné emléksobrát, a Hentzi-szobor helyére óhajtja felállítani.

Obstrukció a városházán.

Budapest, november 8. Holnapra van kitűzve 200 fővárosi bizottsági tag azon indítványának tárgyalása, hogy Bánffy Budapest székes főváros diszpolgárának vá-

laszsa meg. Ez indítvány ellen a belvárosi ellenzék — persze Polónyi vezetése alatt — obstrukciót szervezett. Eddig mintegy 40-en iratkoztak főlészásra, hogy így esetleg napokra is kihuzva a vitát, ország-világ előtt tüntessenek azzal, hogy Bánffy diszpolgársága egyáltalán nem képezi a főváros polgárságának közőhaját.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, november 7. Párisból távirják: A *Petite Republique* állítólag jó forrásból értesül, hogy abban a minisztertanácsban, a melyben *Du Paty de Clam* a szerzője *Piquart*-hoz intézett, *Blanche* és *Speranza* aláírásokkal ellátott táviratoknak; azonkívül konstatálja, hogy *Henry* abból a célból, hogy a Dreyfus-ügyben több ügyirat álljon rendelkezésükre, 1894-ben azt ajánlotta főlebbvalóinak, hogy iratokat készíttessenek különösen *Dreyfust* terhelő névtelen leveleket. A *Petite Republique* hangsúlyozza, hogy *Zurlinden* tábornok ezeket a tényeket beismerte. A *Matin* kijelenti, hogy tudomása van róla, hogy a Dreyfus-ügy irat-csomójában foglalt összes okiratok az 1894-iki pör után való időből származnak. Az *Eclair* jelenti, hogy a *petit bleu* írásának eredetét a vizsgálat nem tudta kideríteni. Az ellentmondó nézetek, a melyek a czimben konstatált vakarásokból származnak, állítólag előnyére válnak *Piquart* nak. A vakarásokat állítólag a *petit bleu* megírása után végezték. Az *Intransigeant* azt állítja, hogy a semmitűszék bírái által megvizsgálandó iratok között Münster gróf leányainak Bérlinbe írt levelei is vannak fényképmásolatban. Ezeket a leveleket a határon elfogták és állítólag ezek bizonyítják Dreyfus bűnösségét.

A látogató.

I.

Szerkesztőségünkbe tegnap egy sajtósági férfiú lépett be. Hogy miért volt ő sajtósági, azt majd később fogjuk indokolni.

— Ki itt a szerkesztő? Kérdé ő, miközben ajakán bus mosoly játszadozott.

Szerkesztőnk intett és markos szolgánc leültette a jövevényt, a ki fájdalmas sóhajtsálsal kezdte meg elbeszélését:

— Szegény, de becsületes szülők gyermeke vagyok. Az ő szeretetük versenyt ragyogta be bölcsőmet az első napsugárral, mely . . .

Szerkesztőnk összevont szemöldökkel kérdezte:

— Uram, hozzá tartozik ez a dologhoz?

— Hogyne! Hiszen ha nem születtem volna, akkor nem eshetett volna meg velem az, amit el akarok beszélni. Tehát . . . verőfényes gyermekkorom a kicsiny falu ezernyi édes emlékéhez fűződik. A patak, amelynek partján játszadoztam, a lépcső, amelyen először törtem be orromat, a Bodri kutya, melynek hátán annyit lovagoltam . . . ezek talán kicsiny dolgok másnak, de én csak édes vágyódással tudok rájuk gondolni, mert . . .

Szerkesztőnk mélyen meghatva morszolt szét tizennégy könnyecseppet a sajtósági férfi szemében. Ő pedig erőt véve zokogásán, tovább folytatta:

— De haj! a gyermek álmok oly gyorsan elröpülnek, a gondtalan boldogság napja oly gyorsan elborul és komor arccal hivat az élet kötelességei. Egy napon ott kellett hagynom ártatlan gyermekörömmim színhelyét és megkezdtem az iskolázást . . .

— Talán hagyjuk el a neveltetés korszakát?

— Nem, ne hagyjuk el. Nem akarom, hogy szerkesztő ur neveltetlennek tartson.

A sajtósági férfiú ezután elbeszélte neveltetése történetét. Majd így folytatta előadását:

— Végül megnősültem. Nőm feltűnő szépség volt és most letűnő szépség. Valahol olvastam, hogy az asszony Balzac-korában a legveszedelmesebb. Ezt tapasztaltam nőmnél is. Nőm nemcsak veszedelmes, hanem valószínű sárkány. Eddig nem hittem a sárkányban, de most már hiszek benne. Sajnos, hogy a sárkány nem hisz bennem. És mert nem hisz bennem, folyton őriz engem, ahelyett, hogy én őrizném őt. Valóban, az élet nagyon furcsa. Az élet olyan, mint egy okarina. Épen olyan; meg is mondom, hogy miért . . .

Szerkesztőnk ijedten vágott közbe:

— Ne, ne magyarázza! Nekem is feltűnt már a nagy hasonlatosság az élet és az okarina között . . .

— No jó. Tehát folytatom. Ily körülmények között természetesen, hogy nőm csak ritkán ad kimenőt nékem este. És akkor is meghagyja, hogy tíz órára otthon legyek, mert különben . . . Oh, uram, én már tudom, hogy mit jelent ez a „mert különben . . .“ Képzelnéti ön, hogy mindig odahaza voltam tíz órára. Tegnap este azonban igen jól éreztem magam a vendéglőben és amikor rára észrevettem, hogy haza kellene már mennem, tizenkét óra volt. A helyzet borzasztó volt, de megvizsgáltam magam. A lépcsőknél lehuztam a czípőmet, zajtalanul jöttem föl felé és elhatároztam, hogy a feleségemnek azt fogom mondani, hogy csak tíz óra van. És akkor . . . az egyik torony óra érezes hangon, nagy szüneteket tartva kondított négyet és utána mélyebb hangon még tizenkettőt. Ez összesen tizenhat ütés, mely mind a szívemet találta. Nőm nem ébredt föl. Megkönnyebbülten feküdtem ám le, ám tíz percnyi szünet után a másik torony órája kezdte kiverni egész más hangnemből a tizenhat ütést. És mikor ez elhagyta, kezdte a harmadik, utána a negyedik, utána az ötödik. Őt templom van a lakásom közelében. Reggel öt órakor adta tudtúl az utolsó templom, hogy ime éjfél tizenkettő az óra. Nos tudja-e a szerkesztő ur, mi következik ebből?

— Nem.

— Az, hogy e szerint az éjjel tizenkét órától reggel ötig terjedő időt elsikkasztják azok a toronyórák. Szóval öt óra nem számít a napból. No jó, Mondjuk, hogy az a toronyóra már ötven év óta működik. Ez összesen 18253 nap, vagyis 437872 óra . . . Ide figyel ön, szerkesztő ur?

Szerkesztőnk sápadt arccal, megtörve nyögté:

— Igen.

Tehát ebből a 437872 órából elsikkasztottak a toronyórák 91265 órát. Vagyis ez 3087 nap. Jól tenné szerkesztő ur, ha utánam számolná, nehogy tévedjek . . .

— Tehát 3087 nap . . .

— Igen. Ez 7 év és 136 nap, nemde?

— I-igen.

— Eszerint tegnap éjjel a toronyóra az 1892-iki márczius 26-ikát ütötte . . .

Szerkesztőnk egy pillanatra felocsudott aléltóságából és részvétellel kérdezte:

— Kit ütött?

— 1891-iki márczius 26-ikát ütötte. Vagyis tegyük fel, hogy tegnap éjjel kikaptam volna a feleségemtől. Akkor én nem azért kaptam volna ki, amiért tegnap maradtam ki, hanem amiért 1891-ik év márczius 26-ikán lumpoltam . . . Érti ön ezt? Mert én már kezdem nem érteni. Annyit gondolkoz-

tam már ezen a dolgon, hogy néha vannak pillanataim, amikor toronyórának képelem magam és ilyenkor kiverek egyet kettőt három tizenkettőt mindenkit, aki a szobában van!

A sajtósági férfiú már ekkor vérben forgó szemekkel ugrott egy íróasztal tetejére. . .

(No.)

Irodalom és művészet.

* **Páris királya.** Ohnet legújabb regényének a címe ez, mely most jelent meg, mint az Egyetemes regénytár XIV. évfolyamának 1-3 kötete. Az olvasó közönség fokozódó érdeklődéssel várja az Egyetemes Regénytár köteteit s Ohnetnek ez a legújabb munkája, a legnagyobb s egyik legszebb alkotása a világszerte olvasott francia íróknak. Érdekesebb regénnyel nem is indulhatott volna meg a XIV. évfolyam. Az Egyetemes Regénytár piros kötetéből már másfél millió van forgalomban. Vagy harmincz mű 2. 3. sőt negyedik kiadásban jelent meg s a gyűjtemény még mindig terjeszkedik és egyre hódít. Eljutott olyan körökbe is, ahol ezelőtt csak a ponyva volt közkeletű: a falusi házakban és kunyhókban is találkozunk vele. Ami azt jelenti, hogy népszerű a szó legigazabb értelmében.

Semmi kétség, hogy ebben a sikerben nagy része van az olcsóságnak is. Egy olyan munkát, mely díszes kötésével együtt csak ötven krajczárba kerül, még a szerényebb vagyону olvasó is szívesen megszerzi.

Megjelentek ugyan azóta még olcsóbb vállalatok is, de nem hogy tulszárnyalták volna az Egyetemes Regénytár sikerét, még közelébe sem jutottak. Páratlan maradt az a maga nemében, mert mióta fennáll, az Egyetemes Regénytár, minden nemzet elbeszélő irodalmából nemesak a legjobbat közölte, hanem a legújabbat is. Kereste a jó neveket, de nem érte be ezzel, hanem a legjobb nevű írók alkotásainak legjavát besorozta és az érdeklődést azzal tudta fokozni, hogy a legjobb egyszersmind a legújabb is volt. Valahányszor egy új név tűnt fel az irodalomban, az Egyetemes regénytár megszerezte magának.

Eltéketve ezt az Egyetemes Regénytár nem csupán a jót és érdekeset gyűjti össze, hanem arra is nagy súlyt fektet, hogy olyan irodalmi alkotásokat vigyen be a magyar családba, melyek erkölcsi szempontból kifogástalanok. Az Egyetemes Regénytár köteteit elolvashatják minden aggály nélkül asszonyok és krapulus nélkül adhatják anyák leányaik kezébe, mert ennek a vállalatnak az a büszkesége, hogy magyar családi könyvtárt alkotott. — Egy egy kötet csinos piros vászonkötésben 50 kr. — Kapható minden könyvkereskedésben, valamint a kiadónál Singer és Wolfner Budapesten, Andrásy-ut 10. szám.

* **Gazdák zsebnaptára.** A jövő 1899-iki évre szóló „Gazdák zsebnaptára“, mely huszonhetedik évfolyamába lépett, immár megjelent. A csinos kötésű, vaskos zsebnaptár, amit dr. Lányay Ferencz, miniszteri osztály tanácsos szerkesztett, a rendes naptári részen kívül, sok olyan közleményt nyújt, ami a gazdákat érdeklő. Bevezeti ezeket a minden hónapot felölelő gazdasági teendőkre való emlékeztető, mely gyakorlati haszonnal jár. Megtaláljuk benne a mezőgazdasági kormányzat, közhasznú intézmények és közegek czim — és névtárát, a mezőgazdasági statisztikát s a növénytermelésre vonatkozó cikkeket. Tárgyalja a szőlőművelést, a borászatot, az állattenyésztést, takarmányozást és hizlalást, amint foglalkozik a méhészettel is. Cikkeket ad a gazdasági üzlettan köréből, hogy végül a gazdasági közlemények egész halmazával álljon elő. Mindezek után következik a jegyzéknapló,

amelynek dátummal ellátott üres lapjai fölöslegessé teszik a jegyzékönyveket. A kemény kötésű irónnal ellátott „Gazdák zsebnaptára“ egész kis lexicon, amit a gazdasággal foglalkozók alig nélkülözhetnek. Ara 1 frt 60 kr. bérmentes ajánlott megküldéssel 1 frt 75 kr és a Légrády testvérek könyvkiadó hivatalában (váci körút 78) rendelhető meg.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.
— Fordította: **Váradí Ödön.** —
(Folytatás.) 12.

— De hogy mehet férjhez, ha Talbot Grey él?
De hát ha ilyen jó ujsághír jelennék meg valahol?
— Azt hiszem értem.
— Az igaz. Hiszen ilyesmi még a belföldi hírekkel is megessik; annál inkább olyannal, mely Madrasból jő, s azt mondaná, hogy Talbot Grey meghalt. Bighy őrnagyné, az én kedves, bájos Czeceziliám, ifj. Lady Saltonnak fülébe sugatná, hogy Talbot Grey él, s meghatározna hallgatása árát.
— Igen; de ha Talbot haza jő?
— Akkor Bighy őrnagyné elmenne hozzá s felvilágosítaná az ügyről. Miriám azután sympathiájához folyamodnék, megújítaná régi szerelmére való visszaemlékezését, és kérné, hagyná békében a nőt, mert halála hírét olvasva jóhiszeműségében eselekedett. Láthatja kedves Czeceziliám, minő hatalmat gyakorolhatna akkor mindkettőn.
— Legalább Miriám felett, viszonzá Mrs. Dighy. Egy kísérlet érdemes volna, Gunter. Megutam már a szegénységet, és ha tervünk sikerül ön — ön befogja-e váltani szavát?
Hangja remegő lett, szemei könyttől fénylettek.
— Ha majd ötezer nyomja a zsebet, melyet Lady Solton adott önnek — akkor feleségemmé teszem.
Mrs Dighyné keztyűs kezét nyújtá a szerződés hitelességére.
— Mert az emberek kezdenek mindenfélét fecsegnit, mondá aztán.
Ők tudják ezt ha nem is mondják ki egész nyíltan s én már sokat szenvedtem maga miatt, Gunter.
— Azt hittem, most már mindenfelől tisztában vagyok, mondá a vén bűnös oly tekintettel, a mely kellemetlenül hatott barátnejára. De azt látom, hogy egy dolog még nagyon kétséges előttem.
— De nem akar valami bajt említeni?
— Oh nem — szólt nevetve — de nem mondaná meg nekem, két dolog közül melyik van meg tovább egy nő szívében?
— Minő két dolog ez?
— Vonzalmuk és hiuságuk.
— Ön gunyból kéadi — viszonzá az őrnagyné — oly mozdulattal, mely nála ritkán volt észlelhető, — de őszintén felelek önnek. A nő szerelme túléli szíve minden egyéb érzelmeit. Első szerelme követi őt — bárha ez romlást hoz is reá — hiven a sirig.
— Ugy, most már tudom, kedves Czeceziliám, viszonzá a tábornok nevetve. Már régen beváltottam volna ígéretemet, ha csak lehetséges lett volna.
— De mégis óhajtottá, hogy menjek Seltonhoz.
— Ebből láthatja, mily áldozatra szántam volna el magam. Nem voltam-e őnhöz mindig hű?
— Azt hiszem — sohajttá, mert más különben igazán nem tudtam volna sorsom igáját elviselni.

A paradicsom egy nyoma minden nő szívében meg van s így az őrnagyné is benső és igaz szeretettel viseltetett e vén feizkő iránt, ki nejét sirba vitte, csaknem erőszakkal, Rabszolganőjévé tette, uzsorászkodott szépségével, avval a gyenge reménnyel áttatván, hogy előbb vagy nevet adja neki.

Egy tisztességes ember egy fillérre se becsülte volna ezen ígéretet, de Czecezilia, ha a gyermeket feltalálhatná, kezdé újra rövid idő múlva a tábornok. Miriám nem tudja hol van. Akkor még jobban kezünkben volna.

— Megpróbálom Miss Bonddal nem igen lehet boldogulni, de mégis elmegek hozzá még egyszer. Mikor jelenik meg a hír?
— Nem sokára. De most jól lesz, ha kér egy napi szabadság időt, hogy Rylandba utazzék a gyermeket keresse. Bizonyára feltalálja.

— S aztán.
— Tartsa magánát, ha lehetséges. Egyik kezünkben szívével, másik kezünkben vagyonával Miriámnak, — korlátlan befolyást gyakorolunk reá.

Montgomery Alisford Gunter tábornok, — nyugalmazott törzstiszt és gavalér, ki magas állásu egyénekké volt rokonságban s egy arisztokrata klubnak volt tagja, füstölő szivarral indult a sétának. Melléről gyémánt ingombok szórták sugaraikat, büszkén figymálló tartással ment előre.

— Tisztességes egy tábornok — gondolták az elmenők, s az őszfűrt csaló, kifogástalan gazember volt, titkon nevetett csak boldogsága felett.
Tudta mily jó véleménynyel vannak felőle.

Mrs Dighy, a mint a tábornok el távozott, megnézte magát a tükörben.
Nem mindig hiuság neveli a nőket, ha a tükörbe néznek, gyakran az arcot tanulmányozzák.

— Hinni szeretnék neki, de azt hiszem, host késő, vagy nem sokára késő lesz. Ha tíz évvel ifjabb volnék, úgy talán méltónak tartana arra, hogy nevét nekem adja.

Mrs Dighy, az mindig nézte magát a tükörben, látta a redőket, melyen arcán egyre nagyobb számmal jelentkeztek mindegyre jobban elválasztva attól, hogy nevéssék.

Ő a tábornokot valóban szívből, bensőleg szerette.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. november hó 8-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.—	119.50
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	119.50	120.50
" koronajárdék 4%	97.75	98.25
" regále vált. köt. 4 1/2%	100.55	101.30
Osztrák aranyjárdék 4%	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/2%	101.—	101.50
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	384.75	385.25
Osztrák hitelbank részvény	354.20	354.40
Magyaripar- és keresk. bank. r.	99.—	99.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.60	123.60
" " " 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	121.—	122.—
Magyar vörös keresztorsjegy	10.50	11.—
Osztrák " " "	19.50	20.—
Olasz " " "	11.80	12.30
Bazilika sorsjegy	—	6.60
Jó-sziv " " "	—	4.—

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	— — —	5.66	5.75
20 márkás arany	— — —	11.77	11.81
20 frankos arany	— — —	9.54	9.58
1 Sovereigns	— — —	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. november 4-én.

A mai buzaüzletben csak néhány malom vásárolt nagyobb mennyiséget, a többi csak csekélyebb mérvben vett részt a forgalomban, miután a lisztketlet az utóbbi napokban gyengébb lett. Az irányzat mindamellett szilárd volt és az elkelt 30,000 mm. 5—10 krral magasabb áron adatott el.

Rozsban csekély volt a forgalom, változatlan áron.

Tengeri változatlan.

Zabban eladatott néhány kocsirakomány változatlan áron, szilárd irányzat mellett.

Eladatott:

Buza uj. Tiszavidéki. 100 mm. 79.5 k. 10.30 forinton, 100 mm. 79 k. 10.30 forinton, 700 mm. 81 k. 9.75 forinton, sárga, 300 mm. 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 39. Bérlet 32-ik szám „B.“
Ma kedden, 1898. évi november 8-án.

A Stomfay család.

Eredeti színmű 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK.

- Stomfay Ákos, képviselő — Székely S.
- Héthársy Berta, báróné — Komjáthiné.
- Keresztes Ágnes — — — F. Csigaházy.
- Margit, leánya — — — Szabó Irma.
- Özy. Stomfay Bernátné, születe — — — Komlóssy Klára — — — Csügényi V.
- Vilmos, fia — — — Tanay F.
- Lipóczy, kataszteri igazgató — Szathmáry Á.
- Barnabás, fia — — — Komjáthy J.
- Stomfay Stanczi — — — Kiss Irén.
- Stomfay Dónes, szolgabíró — Bartha.
- Ida, unokahuga — — — Fáy Flóra.
- Stomfay Kázmér, adóvégrehajtó — Sziklay M.
- Forró Zsigmond, a Stomfay család ügyvéde — — — Lendvay,
- Dr. Leleszi, kir. tanácsos — Szentés.
- Dr. Virág — — — — Makray.
- Dr. Szilkei — — — — Hercegh.
- Szelevéry — — — — Odry Árpád.
- Zboray — — — — Csatár.
- Koporóczy — — — — Antalfi.
- Várvayné — — — — Antalfiné.
- Csepceyné — — — — Kovács F.
- György, inas — — — — Nagy József.
- Marcsa, szobaleány — — — Magda Eszti

Holnap szerdán november 9-én:

— először: —

Bohém élet.

Színmű 5 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

3 tuczat 5 forintért
valódi francia

G u m m i

vagy

Halhólyagot 983—26—18

a legfinomabb minőségben szállít a „Nagybani gummia- raktár“ IX. ker., Üllői-ut 21. szám. — Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a pénz visszaadatik

Menetrend.

I. Debreczeni országos vásár alkalmával:

(az ugynevezett fővásár vasárnapi és hétfői napján)

a) Debreczen — püspökladányi vonal.

1778 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonal 1723 I. II. III. o.
146	lad. Püspök-Ladány	128
208	Kaba	108
228	Szoboszló	1244
284	Vérvölgy 104. sz. őrház	×1281
241	Ebes	1224
250	Ondód 107. sz. őrház	×1214
303	ők. Debreczen	lad. 1200

b) Debreczen — szerencsi vonal.

4667 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4670 sz. vonat I. II. III. o.
718	lad. Hadház	358
×737	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	×640
755	ők. Debreczen	lad. 820

II. Nyiregyházi országos vásár napján:

4668 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4669 sz. vonat I. II. III. o.
554	lad. Debreczen	607
×617	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	×550
684	Hadház	535
648	Téglás	519
708	Ujfehértó	456
×721	Császárszállás m. r. h.	×426
781	ők. Nyiregyháza	lad. 414

III. Szatmári országos vásár napján:

1779 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1774 sz. vonat I. II. III. o.
646	lad. Királyháza	702
720	Fekete-Ardó	612
×733	Nevetlenfalva 98. sz. őrház	×625
741	Halmi	622
800	Mikola	570
825	ők. Szatmár	lad. 513

IV. Munkaosi országos vásár napján:

470 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások
506	lad. Csap
605	Eszeny 225. sz. őrház
626	Bátyu
648	Barkaszó 278. sz. őrház
659	Sztrabács-Gorond
717	ők. Munkács

V. Derecskei országos vásár napján:

Vegyes vonat 4515 I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonat 4518 I. II. III. o.
850	lad. Derecske	704
420	ők. Sáránd	264
910	ők. Sáránd	lad. 645
		234

Megjegyzések.

1. Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvasandók.
2. A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
3. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.
4. × = Feltételes megállás.

11653. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Mihály végrehajthatónak Vas Lajosné végrehajtást szenvedő elleni 117 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a derecskei kir. járásbíró) területén levő, Derecskén fekvő, a derecskei 3289. sz. tjkvben A. + 1254 hrsz a. felvett ingatlanra 600 frt 10 krtban; — a derecskei 3964. sz. tjkvben A. + 9673/13. hrsz a. felvett ingatlanra 60 frt 10 krtban ezennel megállapított kikiáltási árban az újabb árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi december hó 9. napján délelőtt 9 órakor Derecske község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 60 frt 01 krt illetve 6 frt 01 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi október hó 25. napján.

Rottler

1009—1—1 kir. tszéki bíró.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy **szabóüzletünk kész férfi- és gyermekruha-árúosztályát**

feloszlattuk s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk s ezzel módot nyújtunk a t. közönségnek, hogy szükségletét nálunk igen olcsón beszerezhesse, mert egész kész férfi- és gyermekruhaárú raktárunkat véglegesen és teljesen ki fogjuk árusítani.

878 Teljes tisztelettel **Szedlák és Vámos.**

Csokonai

nyomda- és kiadó-részvénytársaság

könyvkötészetében

Debreczen, Placz-utca, a városházzal szemben; bemenet a hal-utca felől is,

mindennemű bekötési munkák a legszebben, legtartósabban és a mi fő: **a legolcsóbban** készítettnek.

Iskolai könyvek darabja 15 krtól feljebb.

Mindennemű **disz munkák**, térképek és más fali táblák, felragasztása stb. a leggondosabban eszközöltetik.

Nyilvános kijelentés!

Alulírott fényképészeti műintézet elhatározta, hogy — mielőtt művészileg kitűnően kitanított fényképésztől elbocsássa és azokat tovább foglalkoztassa — **rövid időre és csak a visszavonásig**, minden haszon vagy nyereségről lemond.

Szállítunk **csak 7 frt 50 krért** értékének alig fele, csupán az előállítási árban **egy arcképet életnagyságban**

(mellkép) diszes, elegáns fekete-arany barokk-keretben melynek valódi értéke legalább 60 márka.

Ki tehát óhajtja, hogy saját, vagy felesége, gyermeke, szüleinek, unokáinak vagy más drága régen elhalt rokonnak vagy barátjának diszes arcképet elkészítsük, csupán az illetőnek fényképét be kell küldenie, bármily alakban és szállítunk 14 nap alatt oly arcképet, mely az érdekeltekre valóban a legnagyobb meglepetést gyakorolja.

Az arckép csomagolását saját árban számítjuk. Megrendelések a fénykép melléklésével mely a kész arcképpel sértetlenül visszaküldetik, **csak a visszavonásig** fenti ár mellett utánvétellel vagy az összeg előleges beküldése mellett eszközöltetnek a

„KOSMOS” arcképfestő-műintézet által, Bécs Mariahilferst. 116. sz.

Az arckép legkitűnőbb lelkiismeretes kiállításáért és élethű hasonlatáért teljes jótállást vállalunk.

Számtalan elismerő és köszönő iratok nyilvános megtekintés végett minden nek rendelkezésre állanak.